

- 1 (1955) **PEGGY DES AUTELS** – filosofă americană, interesată de psihologia morală, filosofia feministă, filosofia minții și științele cognitive. A criticat inegalitatea de gen și subreprezentarea femeilor filosofe în poziții de conducere sau la conferințe de filosofie.
- 2 (1909) **WILLIAM FONTAINE** – filosof american, influențat de filosoful emotivist C. L. Stevenson, a numit propria poziție „relativism etic modificat” (când un grup dorește o anumită stare de lucruri, își poate modifica atitudinile etice fundamentale pentru a atinge acea stare).
- 3 (1684) **LUDVIG HOLBERG** – filosof norvegian, s-a detașat de explicația religioasă a răului, spre o gândire rațională, a criticat doctrinele școlare ale epocii, oferind o înțelegere modernă a rolului religiei în educație - „Copiii trebuie învățați să fie oameni, înainte de a deveni creștini”.
- 4 (1801) **KARL LUDWIG MICHELET** – filosof german de tradiție hegeliană. Teologia sa filosofică a fost descrisă ca spiritualism neo-creștin.
- 5 (1900) **AUREL KOLNAI** – filosof maghiar, influențat de școala fenomenologică a lui Husserl și filosofia analitică britanică. O temă principală în scrierile sale este efortul de a recupera darul realității și suveranitatea obiectului.
- 6 (1908) **ABRAHAM EDEL** – filosof și etician american, clarifică rolul informațiilor științifice biologice și sociale în judecata etică și acțiunea morală. Sugerează că multe controverse în teoria etică au apărut deoarece diferite teorii etice au făcut presupuneri științifice diferite.
- 7 (1928) **NOAM CHOMSKY** – filosof analitic american, „părintele lingvisticii moderne”, unul dintre fondatorii domeniului științelor cognitive. A contribuit la stimularea revoluției cognitive în științele umane și la dezvoltarea unui nou cadru cognitiv pentru studiul limbajului și al minții.
- 8 (1723) **BARON D'HOLBACH** – filosof franco-german, figură proeminentă a iluminismului francez. Filosofia sa expres materialistă și ateistă este încadrată în materialismul francez. A atacat creștinismul și religia ca fiind un impediment pentru progresul moral al umanității.
- 9 (1932) **FRED DRETSKE** – filosof american, remarcat pentru contribuțiile sale la epistemologie și la filosofia minții. Cu o opinie externalistă despre minte, a încercat să arate că prin simpla introspecție, învățăm, de fapt, despre propria minte mai puțin decât ne-am aștepta.
- 10 (1882) **OTTO NEURATH** – filosof austriac, figură importantă a Cercului de la Viena. A sugerat că rapoartele de experiență ar trebui formulate la persoana a treia, având un caracter public și impersonal, mai degrabă decât ca o declarație subiectivă la persoana întâi.
- 11 (1942) **DEREK PARFIT** – filosof englez și influent gânditor moral. Susține realismul moral (întrebările morale au răspunsuri adevărate și false) și sugerează că deontologia kantiană, consecinționismul și contractualismul converg către aceeași răspunsuri la întrebările morale.
- 12 (1709) **JULIEN OFFRAY DE LA METTRIE** – printre primii materialişti francezi ai Iluminismului, unul dintre cei mai influenți determiniști ai sec. XVIII. În „Omul mașină”, exprimă convingerea că oamenii funcționează ca o mașină și că că procesele mentale sunt cauzate de corp.
- 13 (1910) **MARJORIE GRENE** – gânditoare americană, a studiat cu Martin Heidegger și Karl Jaspers a ridicat întrebări despre teoria sintetică a evoluției, care combină teoria evoluției lui Darwin, înțelegerea lui Mendel despre moștenirea genetică și descoperirile biologiei moleculare.
- 14 (1631) **ANNE CONWAY** – filosofă engleză, în tradiția platonistilor de la Cambridge. Gândirea sa este o formă profund originală a filosofiei raționaliste, cu reperi ale preocupărilor și tiparelor ginocentrice, considerată unică printre sistemele din sec. al XVII-lea.
- 15 (1891) **MARTIAL GUEROUULT** – filosof francez, considera istoria filosofiei la fel de nobilă ca filosofia însăși. A refuzat recursul filosofic la transcendență. A fost extrem de influent asupra gândirii lui Merleau-Ponty, Foucault și Deleuze.
- 16 (1863) **GEORGE SANTAYANA** – pragmatist naturalist american, spinozist devotat, cunoscut pentru afortismele sale - „Cei care nu-și amintesc trecutul sunt condamnați să-l repete”, „Numai morții au văzut sfârșitul războiului” și pentru definiția frumuseții drept „plăcere obiectivată”.
- 17 (1846) **R. L. NETTLESHIP** – filosof englez, model de investigație filosofică onestă și asiduă. Gândirea sa idealistă a înglobat elemente ale hegelianismului, formele platonice (eide, idici) și categoriile kantiene.
- 18 (1906) **FERDINAND ALQUIÉ** – filosof francez, s-a opus tuturor formelor de monism filosofic și a considerat că viața umană este pătrunsă de diferite forme de dualism. A susținut o viziune a suprealismului ca o formă de umanism care valorizează potențialul vibrant al minții inconșiente.
- 19 (1930) **ISTVÁN MÉSZÁROS** – filosof politic maghiar, a scris despre posibilitatea trecerii de la capitalism la socialism. În „Dincolo de capital: către o teorie a tranziției” (1995), a încercat să construiască o analiză a societății capitaliste actuale și a „crizei sale structurale”.
- 20 (1895) **SUSANNE LANGER** – gânditoare americană, cunoscută pentru teoriile ei despre influențele artei asupra minții. A fost prima femeie recunoscută popular și profesional ca filosof american.
- 21 (1878) **JAN ŁUKASIEWICZ** – filosof analitic polonez, a abordat inovativ logica tradițională propozițională și principiul non-contradicției. Lucrările moderne asupra logicii lui Aristotel se bazează pe paradigma revoluționară instituită de Łukasiewicz.
- 22 (1694) **H. S. REIMARUS** – iluminist german, amintit pentru doctrina sa potrivit căreia rațiunea umană poate ajunge la o cunoaștere a lui Dumnezeu și a eticii printr-un studiu al naturii și al propriei noastre realități interne, eliminând nevoia religiilor bazate pe revelație. A negat originea supranaturală a creștinismului și a fost primul critic influent care a investigat istoric personalitatea lui Iisus.
- 23 (1883) **ADOLF REINACH** – fenomenolog german, aparținând Școlii de la Munich, influențat de Husserl, pionier al teoriei actelor de vorbire.
- 24 (1949) **RUWEN OGIEN** – filosof francez, a dezvoltat o teorie etică anti-paternalistă - „etică minimă”, furnizând argumente pentru minimalizarea domeniilor de intervenție a ceea ce el numește, în urma lui J. S. Mill, „poliția morală”.
- 25 (1719) **GEORGE CAMPBELL** – figură marcantă a Iluminismului Scoțian, filosof al retoricii. Considera, contrar lui Hume, că încrederea noastră în reprezentările altora precede experiența și este o componentă originală a naturii umane (răspuns neînvățat și automat).
- 26 (1618) **ELISABETH OF BOHEMIA** – gânditoare germană, figură cheie în istoria feministă a filosofiei. Lucrările ei au anticipat preocupările metafizice ale filosofilor de mai târziu.
- 27 (1814) **JULES FRANÇOIS SIMON** – filosof francez, l-a ajutat pe Cousin să traducă Platon și Aristotel, fără să primească recunoașterea cuvenită. A editat lucrările lui Malebranche și ale lui Descartes.
- 28 (1911) **WOLFGANG VON LEYDEN** – filosof politic german, a editat scrisorile lui Locke, a studiat conceptele de memorie și identitate.
- 29 (1919) **ELIE MAYNARD ADAMS** – filosof american, critic al fundamentelor filosofice ale culturii occidentale moderne, a urmărit să dezvolte o viziune intelectuală care dă sens condiției umane, bazată pe valorile și experiențele noastre semnificative.
- 30 (1887) **C. D. BROAD** – epistemolog și filosof moral englez, a introdus termenii filosofici „cauzalitate ocazională” și „cauzalitate non-ocazională”, care au devenit baza distincției contemporane între „agent-cauzal” și „eveniment-cauzal” în dezbaterile referitoare la liberul arbitru.
- 31 (1777) **LADY MARY SHEPHERD** – gânditoare scoțiană, cunoscută pentru criticile aduse lui D. Hume și lui G. Berkeley, a exercitat o influență considerabilă asupra filosofiei scoțiene a epocii sale.